

Chorus. Beatam illam dicant omnes generationes, et sit benedicta in æternum.

Archid. Beatissimo Pio Papæ, successori principis apostolorum, totius Ecclesiæ capiti, ac verò Christi in terris vicario, pax a Deo, et omnimoda prosperitas.

Chorus. Effundat super eum Deus noster abundantes divitias gratiæ suæ, tantumque pontificem diu Ecclesiæ suæ sospitem et incolumem servet.

Archid. Revm̃o Archiepiscopo Baltimorensi, Sedis Apostolicæ delegato, et hujus Concilii Plenarii præsidi, cum multis annis plurimæ gratiæ.

Chorus. Jam in præsentî tempore accipiat benedictionem a Domino, et in futuro seculo coronam gloriæ.

Archid. Revm̃is Archiepiscopis et Episcopis qui ad hoc celebrandum Concilium accesserunt, incrementum donorum cœlestium, et felix ad suas ecclesias reditus.

Chorus. Gratia Domini Nostri Jesu Christi, et charitas Dei, et communicatio sancti Spiritus, sit cum omnibus illis.

Archid. Admodum Rev. Abbatibus et Communitatum Superioribus, ac theologis, qui præsentia, doctrina, laboribus, patres Concilii tam egregie juvunt, magnæ grates, et bona in Christo memoria.

Chorus. Magnæ grates, bona memoria: Dominus retribuat.

Archid. Cunctis fidelibus nostrarum Provinciarum, ac universo populo Christiano, gratia et pax a Deo Patre, et CHRISTO JESU Domino nostro.

Chorus. Ipse Deus pacis sanctificet eos per omnia, ut quietam et tranquillam vitam agant in omni pietate, castitate, ac praxi bonorum operum.

Archid. Decreta hujus sanctæ synodi assidua veneratione prosequamur, et fideliter custodiamus.

Chorus. Semper veneremur, semper custodiamus.

Archid. Juxta monitum apostolicum et propheticum, satagamus nos, fugientes mundi corruptionem, constanter adhærere Deo, donec occurramus omnes in mensuram ætatis plenitudinis Christi, et in terram viventium.

Chorus. Amen, amen.

Tum denique cantatus est ab omnibus hymnus *Te Deum*, necnon ab Archiepiscopo Baltimorensi præscriptæ Orationes; et impertita ab eodem solemnî benedictione, omnes processionaliter ad ædes Archiepiscopales reversi sunt.

DECRETA CONCILII.

I. **P**ATRES hujus Concilii Plenarii, ex omnibus Statibus Fœderatis Americæ Septentrionalis congregati, præside Archiepiscopo Baltimorensi tanquam Apostolicæ Sedis Delegato, summum quo Sedem Apostolicam Romanam prosequuntur, obsequium profitentur: agnoscunt quippe, juxta definitionem in Concilio Florentino promulgatam, Romanum Pontificem successorem esse beati Petri principis Apostolorum, et verum Christi Vicarium, totiusque Ecclesiæ caput, et omnium christianorum patrem et doctorem existere, et ipsi, in beato Petro, pascendi, regendi et gubernandi universalem Ecclesiam a Domino nostro JESU CHRISTO plenam potes-

tatem traditam esse. Beatissimum igitur Pontificem Pium IX, caput totius Episcopatus agnoscunt divino jure constitutum, ejusque esse fratres in fide confirmare, quum unus sit omnium pastor.

Doctrinam insuper, quam ab Apostolis traditam in Ecclesia Romana constat semper esse servatam per Episcoporum successionem, profitentur integram, prout in Conciliorum Œcumenicorum, præsertim Tridentini decretis, et in Summorum Pontificum constitutionibus explicata est.

II. Quæ in septem Conciliis Baltimorensibus decreta sunt, ad omnes diœceses Fœderatorum Statuum, et regionum omnium generali Gubernio subditarum, extendi statuimus, eaque ubique vim obtinere.

III. Rituale Romanum, jam adoptatum a Concilio primo Baltimorensi, accurate servandum in sacris muneribus peragendis ubique in diœcesibus Statuum Fœderatorum decernimus, vetantes districte ne consuetudines ritusve a Romanis alieni introducantur. Ritus ecclesiasticos nolumus adhiberi in sepultura fidelium, quandocumque eorum corpora sepeliuntur in cœmeteriis sectarum; vel etiam in cœmeteriis profanis, quando adsunt cœmeteria catholica.

IV. Manuale Cæremoniarum et librum Cæremonialem, jussu Concilii Baltimorensis primi præparata, et Gregorio PP. XVI, fel. me. probata, quæ emendatiori stylo iterum in lucem edita sunt, præmissa etiam rituum explicatione, ubique per omnes Fœderatos Status adhibenda statuimus.

V. Monitos volumus præsules omnes qui aliqua ex causa e suis diœcesibus ad tempus recedunt, "legitimæ absentiae causas," juxta Tridentini Concilii decretum (*Sess. XXIII, Cap. 1, de Ref.*) "a beatissimo Romano Pontifice, aut a metropolitano, vel, eo absente, suffraganeo episcopo antiquiori residente, qui idem metropolitani absentiam probare debet, in scriptis esse approbandas. Quoniam autem qui aliquantisper tantum absunt, ex veterum canonum sententia, non videntur abesse, quia statim reversuri sunt; illud absentiae spatium singulis annis, sive continuum, sive interruptum, nullo pacto debere duos aut ad summum tres menses excedere." Quæ Tridentini Patres de absentia propter munus publicum addiderunt, recitanda haud duximus, quum hisce in regionibus nullum hujusmodi munus sit episcopatibus adjunctum.

VI. Hortandos episcopos Patres censuerunt, ut, ubi fieri poterit, in suis diœcesibus aliquos sacerdotes ætate, scientia, vitæ integritate, et rerum agendarum peritia conspicuos seligant, quos Consultores constituent, et quorum sententias in administratione diœceseos, cum opus fuerit, exquirant. Laudandam etiam censuerunt consuetudinem alicubi vigentem Consultores singulis saltem mensibus, die determinato, convocandi, ut quæ ad diœcesim pertinent discutiantur.

VII. Visum est Patribus valde expedire ut in unaquaque diœcesi Cancellariam statuatur ordinarius, pro faciliore rerum ecclesiasticarum administratione, et ad stabilem in iis negotiis agendi normam consequendam.

VIII. Consulendum episcopis, ut in suis quisque diœcesibus unum aut plures sacerdotes scientia theologiæ insignes designent, qui examini subjiciant libros precum, aut aliter ad religionem pertinentes, priusquam ab ordinario aut vicario ejus generali approbatione fidelibus commendentur. Optandum etiam ut praxis aliorum quam Ordinarii loci ubi hujusmodi libri publici juris fiunt, approbationem petendi in desuetudinem abeat.

IX. Ne sacerdotes vagi et ignoti nimis facile admittantur ad sacra munera obeunda cum animarum periculo, nolimus sacerdotes ex Europa advenientes in clerum nostrum cooptari, nisi litteris suorum episcoporum prius missis, consensum episcopi in cujus diœcesim transire desiderant, obtinuerint.

X. Valde expedit districtus ecclesiasticos intra certos limites designare; necnon regulas de sacerdotum jurisdictione privilegiisque, ordinarios, quamprimum fieri potest, sancire. Hos tamen districtus, secundum rerum adjuncta episcopi mutare possunt, et eorum est definire quarum ecclesiarum sacerdotibus hæc munera pro tempore adnecti debeant.

XI. Statuunt Patres in omnibus harum Provinciæ diœcesibus, post festa paschalia anni proxime venturi, Banna matrimoniorum publicanda esse. Ordinarios vero hortantur ut ne hac in re, nisi gravissimis de causis, dispensent.

XII. Moneant episcopi sacerdotes curam animarum exercentes, ut institutioni juventutis in doctrina christiana per se operam dent, nec putent

ipsis licere quæ sui muneris sunt negligere, rejecto omnino in alios onere juvenes, aliosque rudes, fidei morumque principia edocendi.

XIII. Hortamur episcopos, et attentis gravissimis malis quæ ex juventute haud rite instituta sequi solent, per viscera misericordiæ Dei obsecramus, ut scholas unicuique ecclesiæ in eorum diœcesibus annexas, instituendas curent; et si opus fuerit, et rerum adjuncta sinant, provideant ut ex redditibus ecclesiæ cui schola annexa sit, idonei magistri in ea habeantur.

XIV. Consulendum episcopis qui propria seminaria non habent, ut collatis consiliis cum aliis episcopis ejusdem Provinciæ, unum saltem seminarium in unaquaque Provincia constituent.

XV. Patres censuerunt omnino expedire, ut juxta mentem Concilii Tridentini (*Sess. XXII, Cap. 9, de Ref.*) ordinarius, aut per se, aut per sacerdotem, cui hac in parte vices suas committat, ab administratoribus rerum ecclesiæ temporalium, sive laicis, sive clericis, rationem eorum administrationis singulis annis exigat.

XVI. Quoniam quæ Deo sunt donata in cultum divinum et opera charitatis, in Ecclesiæ transeunt potestatem, cujus est invigilare ut donatorum pia voluntas fideliter impleatur, ideoque sacris canonibus a laicorum usurpatione sæpius vindicata sunt; districte vetamus ne laici sese ingerant iis administrandis, absque episcoporum libero consensu. Quod si eorum injussu eas usurpent, et ad suos usus di-